

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Marinus Sørensen: Det Forslag om Udførsel af Landbrugsprodukter, som her er sat til Behandling, har sin Oprindelse i Loven af 23. December 1932, en Lov, der gennem Aarene er blevet udvidet til at omfatte praktisk talt alle Landbrugsprodukter, som udføres her fra Landet. Den gældende Lov udløb med Udgangen af Marts Maaned 1948.

Som tidligere Love bestemmer Forslaget, at Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet og De samvirkende danske Husmandsforeninger kan gennemføre Bestemmelser til Regulering af og Kontrol med Landbrugseksporten og give Tilladelse til, at det ved Eksportudvalgets Virksomhed tilvejbragte Beløb anvendes til Formaal, der staar i Forbindelse med denne Regulering, og som maa skønnes at være til Gavn for vedkommende Produktionsgren. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet vi er enige med Landbrugsministeren i, at Lovens Bestemmelser ogsaa vil være nødvendige i det Aar, der kommer, altsaa at Loven faar Gyldighed til Udgangen af Marts 1949. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jørgen Gram: Som den foregaaende ærede Ordfører udtalte, er det foreliggende Lovforslag en gammel Kending, der siden 1932 i omtrent uforandret Skikkelse er blevet vedtaget paa ny, enstemmigt eller med overvejende Majoritet.

Som det fremgaar af Bestemmelserne, udløb den sidst vedtagne Lov med Udgangen af Marts 1948. Man kunde nok være drilagtig over for Landbrugsministeren og spørge, om det nu er en ny Praksis, der skal indføres, om man vil prøve, om det kan gaa uden Love, eller hvilke Revolutioner der fremkommer ved, at man ingen Lov har. For det er gaaet saadan, at ingen i den mellemliggende Tid fra den 1. April og til Dato har mærket nogen videre Forandring; det er gaaet, som om vi havde haft Loven. Jeg skal imidlertid ikke harcellere videre over dette, idet jeg jo er klar over, at saafremt nærværende Lovforslag ikke var der, vilde Vareforsyningsloven med dens Bemyndigelser og Bestemmelser gribe ind i Stedet for. Vareforsyningsloven sorterer under Handelsministeriet, og det er meget usandsynligt, at Udførselen af Landbrugsprodukter ved at blive bestemt alene af Handelsministeriet vilde foregaa under større Tilfredshed, end naar vi faar denne Lov.

Nødvendigheden af denne Lov er ligesom af dens Forgængere fremkommet ved, at den frie Pengeomsætning Landene imellem er faldet bort, at Valutaernes indbyrdes Forhold er meget svingende, og at de tosidede Handelsaftaler er en Forudsætning for Samhandel mellem de europæiske Lande. Dette sidste fører igen til, at der bliver Tale om Centralsalg og Centralindkøb, hvorved de forskellige Lande søger at købe udelukkende af de for vedkommende Land mest nødvendige Varer til billigste Pris og samtidig søger at sælge flest mulige Varer af de Grupper, som de helst vil af med som Betaling. Saa længe disse Forhold foreligger, kan et Land som f. Eks. Danmark ikke bryde af og sige: lad nu enhver i dette Land købe udefra og sælge til Udlandet, som han kan bedst. Derfor søger det foreliggende Lovforslag med sine Bestemmelser at faa det bedst mulige Resultat af vor Landbrugsudførsel under de foreliggende Omstændigheder ved delvis at lægge Salget i Hænderne paa ministerielle Udvalg, der har med de forskellige Udførselsartikler at gøre.

Det har været meget kritiseret, at dette er et Monopol. Ja, det kan siges, men lad os se, hvem der er med i og faar Fordel af dette Monopol. Det er Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, det vil sige praktisk talt samtlige de Landbrugere, der producerer Varen, og som gennem deres Salgsorganisationer og Repræsentanter først og fremmest har Interesse i Salget, i at disponere over Varen, og som ogsaa har Betingelser derfor. Men dernæst er der i samtlige Udvalg en ikke uvæsentlig Repræsentation af Handelsstanden, som før har haft med Omsætningen at gøre paa det paagældende Omraade. Disse Repræsentanter er udpegede af Handelsstanden selv, og saa vidt jeg ved, er der i saa godt som alle Udvalg det bedst mulige Samarbejde mellem disse to Faktorer. Dette Forhold synes ikke taget i Betragtning af Kritikerne, som næsten altid giver det Udseende af, at den saakaldte sagkyndige Handelstand er udelukket fra at medvirke i Omsætningen under de nuværende Omstændigheder.

Der er et Forhold, som jeg har Lyst til at fremdrage. Det er de højst ulige høje Priser, som for den samme Vare kan opnaas i de forskellige Lande, og som er en Følge af Prisniveau, Valutaforhold, Varemængde m. v. Hvis der uden denne Lov gaves uhindret Adgang til Salg til det Land, som for en begrænset Mængde af vore Varer giver den højeste Pris i Øjeblikket, saa vilde et Massetilbud til dette Land i Løbet af